

ת"פ 43167/10/12 - מדינת ישראל נגד אבירן סוויסה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 43167-10-12 מדינת ישראל נ' סוויסה

בפני
בעניין: כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אבירן סוויסה

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

על פי עובדות כתב האישום, בשלושה מועדים שונים מכר הנאשם לשוטר שפעל כסוכן משטרת, סם מסוכן, כדלהלן: ביום 12/7/2012 מכר הנאשם **חשיש במשקל 10.98 גרם** נטו בתמורה לסך של 600 ₪. ביום 15/7/2012 מכר הנאשם **חשיש במשקל של 15.03 גרם** נטו בתמורה לסך של **1,400 ₪**. ביום 22/7/2012 מכר הנאשם **חשיש במשקל של 12.44 גרם** נטו בתמורה לסך של **700 ₪**.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה שלא תפחת מ- 18 חודשים, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה.

לטענת המאשימה, תדירות העסקאות שביצע הנאשם, שיטת הביצוע והעובדה שהנאשם החזיק בכלים ששימשו אותו לצרכי עבודתו, מעידים על מסוכנות הנשקפת ממנו לציבור.

המאשימה מצאה לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בבית המשפט. עם זאת ביקשה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודת שירות. לעניין זה הפנתה המאשימה לתסקיר מיום 5/2/2013, ממנו עולה כי הנאשם לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, וזאת על אף שהתסקירים המאוחרים שהוגשו

בעניינו של הנאשם מלמדים על התקדמותו.

המאשימה הדגישה כי הנאשם הורשע בשלושה אירועים, וטענה כי יש לראותם כאירועים נפרדים, למרות שהתרחשו בסמוך זה לזה.

עוד טענה המאשימה כי העובדה שמדובר בכמויות סם קטנות אינה מפחיתה מחומרתן של העבירות ומהצורך למגר אותן באמצעות ענישה מרתיעה. לסברתה, יש להגן על החברה ולהרחיק ממנה את הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם עבר את שלוש העבירות בהן הורשע במהלך 10 ימים בחודש יולי 2012. הסוכן, לו מכר הנאשם את הסמים, נחשף כשלושה חודשים לאחר מכן. העובדה שבפרק הזמן שחלף מאז האירוע האחרון בו מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן ועד לחשיפת הסוכן לא התבצעה עסקה נוספת ביניהם, מלמדת כי מדובר במעידה זמנית של הנאשם, וכי הוא פסק מכל פעילות עבריינית מאז האירוע האחרון.

ב"כ הנאשם הלינה בטיעוניה על עמדתה העונשית של המאשימה, ועל הסכמתה להתקשר בהסדרי טיעון עם חלק מהנאשמים בפרשיה בלבד. הסניגורית הפנתה לת.פ. 42809-10-12 **מדינת ישראל נ' אסולין** (להלן: "**פרשת אסולין**"), בו נדון נאשם אחר בפרשיה, על פי הסדר טיעון בין הצדדים, לעונש מאסר בפועל למשך שישה חודשים. זאת, על אף שחומרת מעשיו של הנאשם באותו מקרה עולה על חומרת מעשיו של הנאשם.

הסניגורית ציינה כי הנאשם הודה בתחילת ההליכים נגדו, וכי כיום הוא נקי מסמים. לטענתה, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ואין לראות בדבריו לפני שירות המבחן כי מכר את הסמים כטובה לחבר כאי נטילת אחריות.

עוד פרטה ב"כ הנאשם כי בן דודו של הנאשם, עמו חי וגדל כאח, נרצח מול עיניו, בהיותו של הנאשם בן 19 בלבד.

בסיכומו של דבר ביקשה ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר למשך חודש, שירוצה בדרך של עבודות שירות, או לחילופין צו של"צ למשך 200 שעות.

בהתאם להחלטת ביהמ"ש הגישה המאשימה את פסק הדין בפרשת אסולין. מכתב האישום ופסק הדין עולה כי הנאשם באותה פרשיה, בן גילו של הנאשם, מכר לסוכן המשטרתי במשך פרק זמן העולה על חודשיים וחצי, בארבע הזדמנויות, סם מסוג קוקאין, בכל פעם בתמורה לסך של 1,700 ₪, במשקל שבין 2.5 גרם נטו לבין 3.5 גרם נטו. הנאשם באותו מקרה, נעדר עבר פלילי, נדון על פי הסדר טיעון לעונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים. המאשימה אישרה כי הודיעה לסניגורית שהסדר הטיעון בפרשת אסולין יסודו בטעות, וכך השיבה לה כאשר ביקשה להחיל הסדר דומה גם ביחס לנאשם.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 2

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך כשנה. בתסקיריו פרט שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, כבן 21 במועד האירועים, הרקע המשפחתי הקשה שלו, ובכלל זאת העבר ההתמכרותי והפלילי של אביו, קשייו והאובדן הקשה שחווה מול עיניו בהיותו כבן 17 בלבד. שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, לתרומה שהוא מרים לכלכלת משפחתו ולשירותו הצבאי המלא.

להתרשמותו של שירות המבחן, הנאשם נמצא בשלב של גיבוש זהותו העצמית, ואם יזכה לחיזוק ותמיכה, יוכל לחזור לניהול אורח חיים תקין. לעומת זאת, מאסר בפועל עלול להקשות על הנאשם לנהל אורח חיים שומר חוק.

בהמשך חזר שירות המבחן פעם אחר פעם על המלצתו שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל. מן התסקירים עולה שעם חלוף הזמן הנאשם עשה מאמצים לנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות בפלילים. הוא התמיד בעבודתו בשיפוצים, ומרוצה ממנה. בדיקות לגילוי סמים שבוצעו לנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

דין ומסקנות:

מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם:

מעשה של סחר בסמים פוגע פגיעה ממשית בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. מעשה זה מפיץ ומגביר את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים. בכלל זאת גורם מעשה הסחר בסמים לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכת הסמים.

על מנת לעמוד על מידת הפגיעה של מעשה הסחר בסמים בערכים החברתיים המוגנים יש לבחון, בין היתר, את כמות הסם שנסחרה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקה משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."

(ע"פ 5741/11 סוארכה נ' מדינת ישראל 20/1/2013)

עוד יש לבחון את סוג הסם בו בוצעה העבירה. אף כי הסחר והשימוש בכל סם מסוכן פוגעים פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר.

בענייננו, כמפורט לעיל, בכל אחד ממעשה העבירה שביצע הנאשם הוא מכר חשיש במשקל שבין 10.98 גרם לבין

15.03 גרם, והתמורה שקיבל נעה בין 600 ₪ לבין 1,400 ₪.

טענת המאשימה כי הנאשם החזיק כלים ששמשו אותו לעבודתו לא הוכחה, עובדה זו אינה חלק מכתב האישום ולא תשמש בסיס לעונש שייגזר על הנאשם.

לאור האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, נראה לי כי מתחם העונש הראוי לכל אחד ממעשי העבירה שביצע הנאשמים נע בין מאסר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל (השוו: עפ"ג (י-ם) 39261-10-13 **מדינת ישראל נ' הולצמן** 30/12/2013, עפ"ג (י-ם) 38165-12-13 **מדינת ישראל נ' יעקבסון** 27/1/2014).

העונש המתאים לנאשם:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות בעבירות של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, נהיגה בקלות ראש, שבל"ר ונטישה במקום אחר, הודעה כוזבת בהתחייבות והחזקת סכין. ברם, אין להתעלם מכך שהעבירות בהן הורשע בוצעו בשנת 2007 ובשנת 2009, והן אינן כוללות עבירות סמים.

לטובתו של הנאשם יש להביא בחשבון את הודאתו בשלב מוקדם של ההליכים נגדו, אשר חסכה מזמנם של הצדדים, העדים ומשאבי המערכת, את הנזק אשר יגרם לנאשם ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, בין היתר בשל גילו הצעיר ותרומתו של הנאשם לפרנסתה של משפחתו, ואת מעצרו במסגרת תיק זה למשך כ- 3.5 חודשים.

בנוסף, בהתאם להלכה הפסוקה, יש לייחס **משקל משמעותי** לכך שבמועדי ביצוע העבירות נמנה הנאשם על קבוצת הבגירים הצעירים, ולכך שלפי תסקיר המבחן שהוגש, מאסר בפועל עלול לבסס אצל הנאשם דימוי עצמי שלילי ולהקשות עליו המשך ניהול אורח חיים שומר חוק (ראו: ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** 25/6/2013).

עוד יש להביא בחשבון את העולה מתסקירי שירות המבחן, כי מאז הרשעתו עשה הנאשם כבדת דרך שיקומית של ממש, הוא אינו צורך סמים, גילה יציבות בתעסוקתו ומוטיבציה לנהל אורח חיים תקין. יש באמור כדי להעמיד את העונש המתאים לנאשם על חלקו התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, חרף עברו הפלילי, אם לא לחרוג ממנו במידה מסוימת לקולה.

כמו כן, אני מקבל את טענת ב"כ הנאשם בדבר העונש שהוטל על נאשם אחר בפרשיה. ככלל, בהעדר נימוקים המצדיקים סטייה ממנו, יש לפעול בהתאם לעיקרון אחידות הענישה:

"עקרון אחידות הענישה הוא כלל חשוב הבא למנוע קיום הפלייה בין שווים או דומים, למען עשיית צדק עם נאשמים, ולצורך שמירת אימון הציבור בהליך הפלילי" (ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל, בפיסקה 15 (1.4.2007)).

משמעות הכלל היא שמקום בו מורשעים מספר נאשמים באותה פרשה, ומעשיהם דומים, אחריותם המשותפת תבוא בעיקרון לידי ביטוי בעונש דומה שיוטל עליהם (ע"פ 9937/01 חורב נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6), 738, 752 (2004)).

(ע"פ 9545/09 עז אלדין נ' מדינת ישראל 24/3/2010)

כאמור לעיל, הנאשם בפרשת אסולין פגע במעשיו בערכים החברתיים המוגנים במידה רבה יותר מאשר הנאשם שלפניו. באותו מקרה ביצע הנאשם מספר גדול יותר של עבירות סחר בסמים, מעשיו בוצעו במשך תקופה ארוכה יותר, הסמים שמכר היו קשים יותר והתמורה שקיבל היתה גבוהה בהרבה. למרות זאת התקשרה עמו המאשימה בהסדר טיעון לפיו הוטל עליו עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בפועל. צודקת אפוא ב"כ הנאשם כי לא ניתן לקבל את עמדת המאשימה לפיה יש להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שהוטל בהסכמתה בפרשת אסולין, וודאי שלא עונש חמור פי שלושה(!), גם בהתחשב בכך שלנאשם באותו מקרה לא היה עבר פלילי, שלא כמו הנאשם שלפניו.

לנוכח השיקולים המפורטים לעיל, העובדה שכל מעשי העבירה של הנאשם בוצעו בתוך פרק זמן קצר שלאחריו לא בוצעו על ידו עבירות נוספות, והסיכוי הממשי שהאשם ישתקם, יש הצדקה לחרוג במידה מסוימת ממתחם העונש הראוי, ולגזור עונש כולל לכל האירועים, שיחפוץ באופן משמעותי.

אני מוצא אפוא לקבל את המלצת שירות המבחן, להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ברם, אין בידי לקבל את בקשת ב"כ הנאשם ולהסתפק בתקופת מאסר של חודש ימים או בצו של"צ, שכן יהיה בכך משום חריגה ממתחם העונש ההולם במידה העולה על הראוי בנסיבות העניין.

לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים בקיזוז ימי מעצרו מיום 23/10/2012 ועד 7/2/2013. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 10/9/2014 בשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

2. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

3. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

4. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם, ללא צורך בהפקדת רישיון.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל לעבירה של נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

הסם יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014